

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Bảy ngày 25/12/2021.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 744

TỊNH LÀ CHỖ QUAY VỀ VIÊN MÃN CỦA PHẬT

“**Tịnh**” ở đây chính là thanh tịnh. Tất cả những hình tướng, những biểu trưng ở nơi nhà Phật chỉ là biểu pháp để nhắc nhở chúng ta, chỉ mang tính biểu thị giáo dục. Nếu chúng ta dính mắc trên hình thức, cần cầu trên hình thức, thậm chí ý lại, nương dựa trên hình thức thì chúng ta ta không có được lợi ích. Trong “Kinh Kim Cang”, Phật nói: **“Dùng âm thanh, dùng sắc tướng để cầu Như Lai thì vĩnh viễn xa rời Như lai”**.

Hòa Thượng giải thích rất rõ ràng: **“Thích Ca Mâu Ni Phật năm xưa còn tại thế, Thế Tôn Ngài không xây dựng chùa to, không xây dựng đạo tràng mà đạo tràng của Ngài là ở đạo đức, ở học vấn”**. Đạo tràng của Phật xây dựng trên đức hạnh, học thức uyên thâm rộng lớn của chính mình, có thể nói là học thức “bát đại tinh thâm”. Bất cứ ai có vấn đề về gia đình, sự nghiệp, mối tương quan giữa người và người, tương quan với hoàn cảnh, tương quan với thiên địa quỷ thần thì Đức Phật đều có thể giải quyết.

Khi xưa, có một người nông dân đang ở ngoài đồng thu hoạch, khi thấy Đức Phật đi đến, người nông dân nói với Đức Phật: **“Sao Ngài không làm một nhà nông mà chỉ ngồi đó để nhận cúng dường?”**. Đức Phật trả lời: **“Ta cũng là một nhà nông”**. Người nông dân tức giận nói: **“Ông cũng là nhà nông ư? Trâu cày của ông đâu? Ruộng của ông đâu?”**. Đức Phật trả lời: **“Sự tinh tấn của ta chính là trâu cày. Tâm chúng sanh là ruộng của ta. Hạt giống của ta chính là Bát Chánh Đạo. Ta dùng sự tinh tấn để giáo hóa chúng sanh, ta gieo hạt giống Bát Chánh Đạo vào ruộng tâm của chúng sanh. Ta là một nhà nông, ta tích cực vun trồng trên những mảnh đất tâm của chúng sanh”**. Người nông dân nghe xong liền tỉnh ngộ, quỳ xuống cung kính lạy Phật. Một người chăn trâu hỏi Đức Phật: **“Ông có biết chăn trâu không?”**. Đức Phật nói rành mạch rõ ràng đạo lý chăn trâu cho ông ấy nghe.

Hòa Thượng nói: **“Đạo tràng của Đức Phật chính là đức hạnh, học vấn bát đại tinh thâm. Học vấn giải quyết tất cả chướng ngại của chúng sanh”**. Học vấn của Ngài chính là **“vô sở bất năng, vô sở bất tri”**, không gì không thể, không gì không biết, tất cả đều có thể biết được”.

Nhà cao cửa rộng đều là ảo ảnh nhưng người ta đắm chấp vào đó. Ngồi vị quốc vương mà Ngài còn bỏ. Khi chưa làm Quốc vương, Ngài có cung điện bốn mùa Xuân, Hạ, Thu, Đông. Cung điện mát mẻ vào mùa hạ, ấm áp vào mùa đông. Ngài nhìn thấu được đó là giả, không phải thật. Sau khi Ngài đi dạo bốn cửa thành, Ngài nhìn thấy Sinh – Lão – Bệnh – Tử. Ngài nhìn thấu được: **“Những thứ này rồi đây cũng sẽ rời xa ta, hoặc ta cũng sẽ rời xa nó”**.

Điều quan trọng nhất là xây dựng đức hạnh, học vấn bát đại tinh thâm của chính mình. “**Bát đại tinh thâm**” không phải là chạy Đông chạy Tây để tìm cầu mà đã có sẵn ở trong tự tánh của chính ta. Ngài Lục Tổ Huệ Năng nói:

“Nào ngờ tự tánh vốn sẵn đầy đủ

Nào ngờ tự tánh năng sanh vạn pháp”

“**Tự tánh năng sanh vạn Pháp**” nhưng vốn sẵn thanh tịnh, ta chỉ cần trở về với tâm thanh tịnh thì “**năng sanh vạn pháp**”. Có những việc ta chưa từng tiếp xúc nhưng khi tiếp xúc thì ta biết cách lý giải. Đó là vì trong tự tánh vốn đầy đủ, vốn có sẵn. Bên ngoài chỉ là trợ duyên cho chúng ta mà thôi. Đạo tràng dù đẹp cỡ nào mà không thể “**năng sanh vạn pháp**” thì ta vẫn bế tắc. Cho nên chúng ta phải hiểu cốt lõi chứ đừng hiểu ở bên ngoài. “**Dĩ âm thanh cầu ngã, dĩ sắc tướng cầu ngã, bất năng kiến Như Lai**”, dùng âm thanh, dùng sắc tướng mà đi tìm Như Lai thì vĩnh viễn không tìm thấy. Trở về với chân tâm thanh tịnh của chính mình thì sẽ thấy Như Lai.

Hòa Thượng nói: “**A Di Đà chính là tự tánh, tự tánh của chúng ta chính là A Di Đà. Vậy thì tâm ta thanh tịnh, ta trở về nơi tự tánh thì A Di Đà từ nơi tự tánh hiển lộ**”. Không cần phải tìm đến nơi mười muôn ức mà ở ngay nơi tự tánh của chúng ta. Hòa Thượng nói “**Ngày nay giao thông thuận tiện. Các vị đến nơi Thánh Tích của Phật, các vị đến núi Linh Thứu nơi Phật giảng “Kinh Pháp Hoa”, ở đó không có những đạo tràng nguy nga tráng lệ, những hình tượng của Phật Bồ Tát. Phật ngồi ở gốc cây to giảng pháp, đó chính là đạo tràng của Phật. Đạo tràng của Phật chân thật thù thắng không gì bằng. Học trò có bất cứ vấn đề gì, chỉ cần nêu ra thì Phật trả lời ngay lập tức. Phật xây dựng nền tảng giáo dục, dùng lời hiện tại mà nói thì đó là “giáo dục đa nguyên”, bao trùm khắp mọi mặt**”.

Đức Phật đã làm ra hình tượng để chúng ta thấy đức hạnh, học vấn của Ngài viên mãn. Ngài lấy đức hạnh và học vấn đó để phổ độ chúng sanh. Dùng thân giáo, khẩu giáo để ảnh hưởng chúng sanh, khiến cho chúng sanh quy ngưỡng, tâm phục, khẩu phục. Ngày nay chúng ta muốn phổ độ chúng sanh, muốn làm lợi ích chúng sanh, chúng ta cũng phải dùng ở nơi thân giáo, khẩu giáo. Thân giáo, khẩu giáo dựa trên nền tảng đức hạnh, học vấn viên mãn. Như vậy sẽ khiến cho người khác tâm phục, khẩu phục. Khi đó người ta sẽ nương về, học làm theo. Nếu chỉ nói về mình, huyễn vọng chính mình để làm cho người khác tin theo thì không có tác dụng.

Thích Ca Mâu Ni Phật nói: “**Tin ta mà không hiểu ta thì cũng bằng phỉ báng ta**”. Tin Phật mà không hiểu Phật thì cũng bằng phỉ báng Phật. Phật xây dựng đạo tràng trên nền tảng đức hạnh và học vấn. Đó cũng chính là Ngài nhắc nhở chúng sanh chúng ta, người học Phật, đạo tràng chân thật chính là đức hạnh, học vấn của chính mình. Tất cả những hình tượng trong nhà Phật đều là biểu pháp. Chúng ta nhìn thấy biểu pháp thì phải nhận ra được, khơi dậy được cái chân thật từ nơi chính mình.

Hòa Thượng nói: “**Nội dung giáo học của Phật rất rộng lớn, tinh thông**”. Không phải học nhiều năm, không phải đi tìm nhiều vị Thầy thì mới “**bát đại tinh thâm**”. Trong mỗi chúng ta đều có “**trí tuệ vô sư**”, trí tuệ

không cần Thầy. Khai dạy được “*trí tuệ vô sư*” thì thông suốt vô ngại, “*nhất thông nhất thiết thông*”, một thông thì tất cả đều thông. Không khai dạy được “*trí tuệ vô sư*” thì học một biết một, học hai biết hai, không thể nào biết hết.

Hòa thượng đã làm ra biểu pháp cho chúng ta. Ngài nói Ngài mới chỉ học hết Trung cấp. Các trường Đại học danh giá trên thế giới đều tặng Ngài bằng tiến sĩ. Đúng là khai mở được trí tuệ vô sư rồi thì “*bát đại tinh thâm*”. Muốn khai mở được chỉ cần “*nhất môn thâm nhập*” thì tâm thanh tịnh. Nhiều môn thì tâm rối loạn, xen tạp.

Hòa Thượng nói: “*Nội dung giáo học của Phật bát đại tinh thâm, không gì không biết, không gì không thể*”. Nếu chúng sanh có bất cứ vấn đề gì thì Phật đều có thể giải quyết được. Vấn đề của một người, vấn đề của một gia đình, vấn đề sự nghiệp, hay vấn đề liên quan đến người với người, người với hoàn cảnh, người với thiên địa quỷ thần, Phật đều có thể dạy chúng ta.

Hòa Thượng nói: “*Nhà Phật gọi là “kiến thọ”. “Kiến” là xây dựng, trồng, vun bồi. “Thọ” là cái cây. “Kiến thọ” là vun bồi cái cây. (Chúng ta tạm hiểu nôm na như vậy). Chúng ta ở trong đời này phải có “kiến thọ”. Không có kiến thọ thì bạn uống phí một lần đi đến nhân gian này. Như người xưa đã nói: Trong đời sống của chúng ta có “tam bất hủ” là lập đức, lập công, lập ngôn. Ba điều này là “kiến thọ”, chính là “đạo tràng thọ”.*

Người thế gian hay xuất thế gian đều xây dựng trên nền tảng đức hạnh. Có đức hạnh thì mới có thể làm ảnh hưởng chúng sanh. Có đức hạnh thì mọi người mới quy ngưỡng. Thích Ca Mâu Ni Phật là một nhân vật lịch sử có thật, đã 2600 năm đi qua rồi mà chúng sanh vẫn quy ngưỡng, đi theo và học theo Ngài. Chúng ta phải để lại cho muôn đời sau những lời nói, đức hạnh, việc làm tốt đẹp. Việc này không đơn giản, cho nên chúng ta phải hết sức cẩn trọng, phải cẩn ngôn, cẩn hạnh.

Nhà Phật có câu: “*Lấy khổ làm Thầy, lấy Giới làm Thầy*”. “*Giới*” chính là chuẩn mực, là quy phạm, không được phép vượt qua. Hòa Thượng nói: “*Người xưa “tam bất hủ”: lập công, lập đức, lập ngôn, ba thứ này Phật đều viên mãn. Ngày nay chúng ta là đệ tử của Phật, chúng ta phải tường tận, phải hiểu rõ, trước tiên phải xây dựng đạo đức của chính mình. Đây là căn bản*”.

Nền tảng đạo đức căn bản mà không xây dựng thì làm sao có thể làm Phật, làm Bồ Tát. Trong “*Kinh Vô Lượng Thọ*”, Thích Ca Mâu Ni Phật nói ra ba tiêu chuẩn **Tịnh Nghiệp Tam Phước**. Trong đó: Phước thứ nhất là “*Hiếu dưỡng phụ mẫu; Phụng sự sư trưởng; Từ tâm bất sát; Tu thập thiện nghiệp*” Phước thứ hai là: “*Cụ túc chúng giới; Bất phạm oai nghi*”. Cụ túc chúng giới là đầy đủ các giới, các oai nghi của chính mình, không phạm các chuẩn mực.

Có người nói với tôi: “*Thưa Thầy, có quá nhiều giới thì làm sao mà giữ được?*”. Hòa Thượng nói: “*Trong cuộc sống hiện đại, người ta đầy bom chèn, tham vọng, bất thiện. Chúng ta xa lìa những thứ đó, ngược lại*

hoàn toàn với họ. Vậy thì chúng ta đã làm được chúng giới". Người ta đi tìm ngọn, chúng ta trị từ gốc. Trong các tập khí **"tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn nghi"**, chúng ta đối trị từ **"tham"** là đối trị từ gốc, vậy thì làm được **"cụ túc chúng giới"**.

Hòa Thượng nói: **"Đệ tử của Phật phải xây dựng trên nền tảng của đạo đức, là những chuẩn mực. Nếu không có nền tảng đạo đức, chuẩn mực thì không thể làm Phật, Bồ Tát. Giáo học của nhà Nho, điều thứ nhất là đức hạnh, điều thứ hai là ngôn ngữ, điều thứ ba là chánh sự, điều thứ tư là văn học"**. Đức hạnh được xếp ở hàng đầu. Người có đức hạnh thì không tự tư tự lợi, không danh vọng lợi dưỡng, không hưởng thụ năm dục sáu trần, không tham sân si mạn.

Phật giáo hóa chúng sanh cũng đem đức hạnh xếp lên hàng đầu. Đức hạnh trong nhà Phật chính là giới luật, là chuẩn mực. Trước khi Thích Ca Mâu Ni Phật nhập diệt, Ngài dặn bảo học trò đời sau: **"Lấy Giới làm Thầy, lấy khổ làm Thầy"**. Có người nghĩ giới của Phật thì giữ, còn giới thế gian không cần giữ. Nhưng đó là quan niệm sai lầm, phạm pháp là phạm giới. Mọi quy định, phong tục, tập quán của quốc gia là giới. Người trở về với tâm thanh tịnh của mình thì dù ở bất cứ quốc gia nào cũng sẽ tự nhiên tuân thủ những chuẩn mực, những quy phạm của nơi đó.

Ví dụ, trong giai đoạn dịch bệnh Covid hiện nay, quốc gia quy định 5K thì chúng ta thời thời khắc khắc tuân thủ 5K. Dù ở nơi không có người cũng ta cũng tuân thủ quy định 5K. Đó chính là **"Giới"**. Chuẩn mực chính ở nơi đức hạnh của chính mình. Trong Đệ Tử Quy, người xưa cũng đã dạy: **"Cầm vật rộng như vật đầy. Vào phòng trống như có người"**. Ở trong nhà trống không có người, chúng ta vẫn chuẩn mực, vẫn lễ tiết. Nếu ở trong nhà trống không có người, chúng ta không chuẩn mực, không lễ tiết thì đây là giả, chỉ làm cho dễ coi. Hàng ngày tôi lao động, làm việc. Tôi sửa từng chiếc lá, vun trồng một cái cây, mọi việc đều không qua loa. Từ việc nhỏ hình thành nên việc lớn.

Trước khi Thích Ca Mâu Ni Phật nhập diệt, Ngài dặn bảo học trò đời sau: **"Lấy giới làm Thầy, lấy khổ làm Thầy"**. **"Khổ"** ở đây không phải là cái khổ của thế gian. Ngài Nhan Hồi ăn cơm bằng cái rá, uống nước bằng phễu ống tre. Ngài tự tại, không muốn thay đổi niềm vui đó. Ngài Nhan Hồi không khổ.

Giới là chuẩn mực, phép tắc. Người đã chuẩn mực, phép tắc thì không bao giờ vượt qua giới hạn, luôn luôn nghĩ cho người khác. Ngày xưa, tôi ở quận 6 trong một ngôi nhà nhỏ. Con đường trước cửa nhà chỉ có thể đi được 3 xe máy. Một lần, có ba người đến thăm tôi. Họ dựng xe máy cản trở giao thông. Đó chính là không giữ **"Giới"**, làm cản trở người khác. Tôi lái xe ô tô khi dừng lại luôn cách lề ít nhất 20cm, luôn chú ý xem mình có làm chướng ngại người khác không, có cản trở người khác không.

Giới không chỉ bao gồm **"Ngũ Giới"** mà Giới chính là sự chuẩn mực. Đại Đức xưa thường nói: **"Giới là thân Phật, có nghĩa là hình tượng biểu hiện bên ngoài của Phật. Thiền là tâm Phật, tâm thanh tịnh bình đẳng. Giáo là ngôn của Phật, là ngôn ngữ của Phật. Tịnh là chỗ quay về viên mãn của Phật, cho nên chúng ta không thể không hiểu."**

Học Phật là cả một “bát đại tinh thâm”. Nhân cách cử chỉ của người học Phật là cả một kho tàng học vấn. Tổ Sư Đại Đức dạy: “**Giới là thân của Phật**”. Thân của Phật là chuẩn mực, là phép tắc. Chúng ta muốn làm Phật thì phải đầy đủ chúng giới, nhà Phật gọi là “**cụ túc chúng giới**”. Phật dạy đệ tử đời sau “**lấy giới làm Thầy**”. Đại đức xưa dạy: “**Giới là thân của Phật, là hình tượng, sắc tướng của Phật**”. Vậy chúng ta là học trò của Phật, cần phải xem lại chính mình!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!